

Pinguïns

Pinguïns of vetganzen zijn een orde van niet - vliegende zeevogels die alleen voorkomen op het zuidelijk halfrond. De pinguïns behoren tot de orde Sphenisciformes, klasse Aves (vogels). Alle moderne pinguïns behoren tot de familie Spheniscidae, maar er zijn uitgestorven soorten die buiten deze kroongroep vallen.

De pinguïns zijn volledig aangepast aan extreem koude gebieden en het leven in de zee. Ze hebben bijvoorbeeld een warm verenkleed en vleugels in de vorm van vinnen.

Pinguïns zijn carnivoren, ze vangen hun voedsel onder water. Ze eten hierbij vooral vis, kreeftachtigen en kleine inktvisjes. De grootste soort, de keizerspinguïn eet ijsvissen, kril en inktvissen.

De meeste pinguïnsorten nestelen in gaten of holen om zich zo in enige maten tegen de zon te beschermen en verbeteren dit met takjes en ander restmateriaal of bouwen een nest van stenen. Pinguïns leggen meestal 2 eieren. De beide ouders lossen elkaar af bij het broeden. Terwijl de ene het ei bebroedt, trekt de ander naar zee om zich te voeden. Zodra het jong is uitgekomen, lossen de ouders elkaar op dezelfde manier af om het jong te voeden.

Enkel de grootse soorten maken geen nest maar broeden het enige ei uit op hun poten onder een beschermde huidplooi van de buik. Bij de keizerspinguïn broedt alleen het mannetje het ei uit, terwijl het vrouwtje naar zee teruggaat om te eten.

De waggelende loop van een pinguïn wordt veroorzaakt door het feit dat het dier eigenlijk op zijn hurken loopt. Het heupgewricht bevindt zich laag bij de grond en het kniegewricht een stuk hoger.

De belangrijkste vijand op het land zijn de ingevoerde landroofdieren zoals katten, honden en ratten. Vanuit de lucht stormvogels, jagers, ijshoenders en meeuwen vooral voor de kuikens, eieren en de gewonde pinguïns. In het water wordt de pinguïn belaagd door zeelipaarden, walvissen, pelsrobbers en haaien. Ook de mens vormt een grote bedreiging door o.a. olievervuiling, overbevissing, jacht omwille van eieren en de vogelmest.

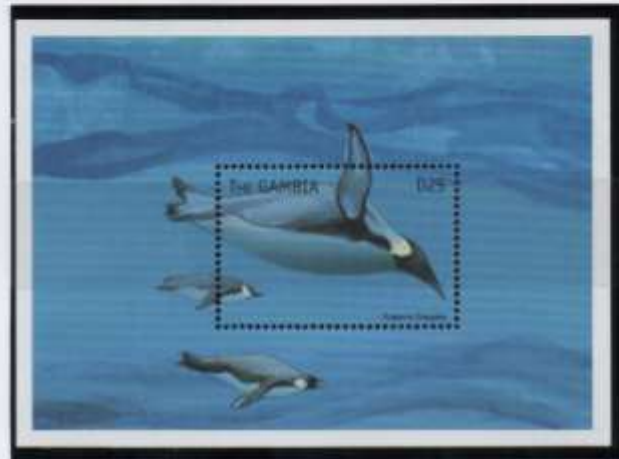
Hieronder een overzicht van alle geslachten en soorten pinguïns.

Geslacht: Aptenodytes	[	Aptenodytes forsteri	-	Keizerspinguïn
		Aptenodytes patagonicus	-	Koningspinguïn
Geslacht: Eudyptes	[	Eudyptes chrysocome	-	Rotspinguïn
		Eudyptes chrysolopus	-	Maxaroni-pinguïn
		Eudyptes moseleyi	-	
		Eudyptes pachyrhynchus	-	Fjordlandkuifpinguïn
		Eudyptes robustus	-	Snares kuifpinguïn
		Eudyptes schlegeli	-	Schlegels pinguïn
Geslacht: Eudyptula	[	Eudyptula minor	-	Dwergpinguïn
		Eudyptula minor albisignata	-	Witvleugelpinguïn
Geslacht: Megadyptes	[	Megadyptes antipodes	-	Geeloogpinguïn
Geslacht: Pygosceles	[	Pygosceles adelia	-	Adelie-pinguïn
		Pygosceles antarcticus	-	Stormbandpinguïn
		Pygosceles papua	-	Ezelpinguïn
Geslacht: Spheniscus	[	Spheniscus demerus	-	Zwartvoetpinguïn
		Spheniscus humboldti	-	Humboldtpinguïn
		Spheniscus magellanicus	-	Magelhaenpinguïn
		Spheniscus Mendiculus	-	Galapagospinguïn

Keizerspinguïn – *Aptenodytes forsteri*

De keizerspinguïn is de grootste pinguïnsoort met een grote van 115 cm en een gewicht van 30 kg. De keizerspinguïns hebben een kromme snavel en de koningspinguïn niet. Ze duiken 150 tot 550 meter diep om zich te voorzien van eten. Daarbij kunnen ze wel 20 minuten onder water blijven.

Keizerspinguïn – Aptenodytes forsteri

Keizerspinguïn – Aptenodytes forsteri

Keizerspinguïn – Aptenodytes forsteri

JIH FOCHLER
Brankova 87
602 04 Hodonín
CZECH REPUBLIC

M. Detkers
Deken de Louwstraat 24
5401 BM Uden
Hollandse

Keizerspinguïn – Aptenodytes forsteri

Keizerspinguïn – Aptenodytes forsteri

Koningspinguïn – *Aptenodytes patagonicus*

De koningspinguïn is een pinguïn soort die de eilanden rond Antarctica bewoond en in grote kolonies broedt. De koningspinguïn is op de keizerspinguïn na de grootste pinguïnsoort met een lengte van 90 cm. Deze twee soorten zijn nauw met elkaar verwant. De koningspinguïn eet voornamelijk vis, kril en inktvis. Het ei maakt circa 30% van het gewicht van het vrouwtje uit. Het mannetje bebroedt het ei dat na circa 50 dagen uitkomt.

Koningspinguïn – Aptenodytes patagonicus

Konigspinguin – *Aptenodytes patagonicus*

Macaroni-pinguïn – *Eudyptes chrysolopus*

De macaroni-pinguïn is een soort die voorkomt op de eilanden rond Antarctica. Ze komen voor in grote kolonies op de Scotiarug en vooral op Zuid-Georgië. Er zijn ook enkele paren te vinden op de Zuidelijke Sandwicheilanden.

Deze pinguïn is zwart en wit van kleur met een oranje snavel en oranje poten. Verder heeft hij een donker gele kuif die op zijn voorhoofd groeit. Het zijn zeer luidruchtige en vrij agressieve vogels. De kolonies vestigen zich het liefst op een stuk licht hellende grond, niet te dicht in de buurt van water. Kleinere kolonies delen hun territorium vaak met andere pinguïnsoorten. In de broedperiode zijn de mannetjes die de nest plaats kiezen en inrichten.

De legperiode duurt van oktober tot november, eerst legt de macaroni-pinguïn 1 klein ei en 4 tot 6 dagen later komt het tweede ei.

Het wijfje neemt de eerste broedperiode op zich, het mannetje de tweede periode. Na ongeveer 12 tot 14 dagen komen de eieren, na 65 dagen verlaten de kuikens het nest.

Schlegels pinguïn – eudyptes schlegeli

De Schlegels pinguïn Lijkt veel op de macaroni-pinguïn maar onderscheidt zich door het witte gezicht en kin. Ze kunnen ongeveer 70 cm lang worden en wegen rond de 6 kg. Ze broeden enkel op de Macquarie-eiland en ze spenderen, net als andere pinguïns, veel tijd in zee.

Rotspinguin – *Eudyptes chrysocome*

De rotspinguin is nauw verwant met de Macaroni-pinguin. Deze soort broedt op de sub-antarctische eilanden in de Zuidelijke- Oceaan.

Rotspinguin – Eudyptes chrysocome

Fjordlandkuifpinguïn – Eudyptes pachyrhynchus

De Fjordlandkuifpinguïn is een soort die voorkomt in Nieuw-Zeeland. De pinguïn broedt langs de kusten van Fjordland en omliggende eilanden en ook op Stewarteiland. De kuifpinguïn wordt ongeveer 60 cm groot en weegt 3 – 4 kg. Ze zijn zwart-wit en hebben een gele kuif. De Fjordlandpinguïn is een bedreigde diersoort.

Adelie-pinguïn – *Pygosceles adeliae*

Deze soort heeft een kleine snavel, een witte oogring rond de pupil en dikkere veren en een langere staart dan andere soorten. De adeliepinguïn kan ook over het ijs handig voortbewegen, ze glijden vaak liggend als een sleetje eroverheen terwijl ze zich met hun vleugels voortduwen. Een adeliepinguïn kan ongeveer 46 tot 61 cm hoog worden, en wegen 4 -6 kg. De broedtijd is in september. Het vrouwtje legt per keer 2 eieren die groen en bruin van kleur zijn. Mannetjes maken tijdens de broedperiode een nest dat achteraf door de vrouwtjes geïnspecteerd wordt. Na het leggen van de eieren gaat het vrouwtje een tweetal weken de zee in om te eten, het mannetje past in die periode op de eieren. De adeliepinguïn komt voor op de ijskappen van Antarctica. Op het eiland Ross is een kolonie van ongeveer een half miljoen pinguïns.

Adelie-pinguin – *Pygosceles adeliae*

Stormbandpinguïn – *Pygoscelis antarcticus*

De stormbandpinguïn of keelbandpinguïn heeft een veren kleed net als de meeste andere pinguïns, glanzend blauw zwart en wit van kleur. Over de keel loopt een dun zwart streepje, waar aan het dier zijn naam dankt. De stormbandpinguïn kan een lengte bereiken van 71 tot 76 cm en een gewicht van 3-5 kg. Ze leggen 2 eieren in een nest, dat bestaat uit een rond platform, gemaakt van steentjes. Het midden is bekleed met veertjes, botjes en dergelijke. Deze pinguïnsoort komt voornamelijk voor langs de kust van poolgebieden waar licht pakijns te vinden is. Ze broeden dicht op elkaar in grote kolonies, op die delen van de kust waar geen ijs licht. In de jaren waarin er lang ijs op zee blijft liggen, is het broed succes laag, omdat de pinguïns niet kunnen foerageren.

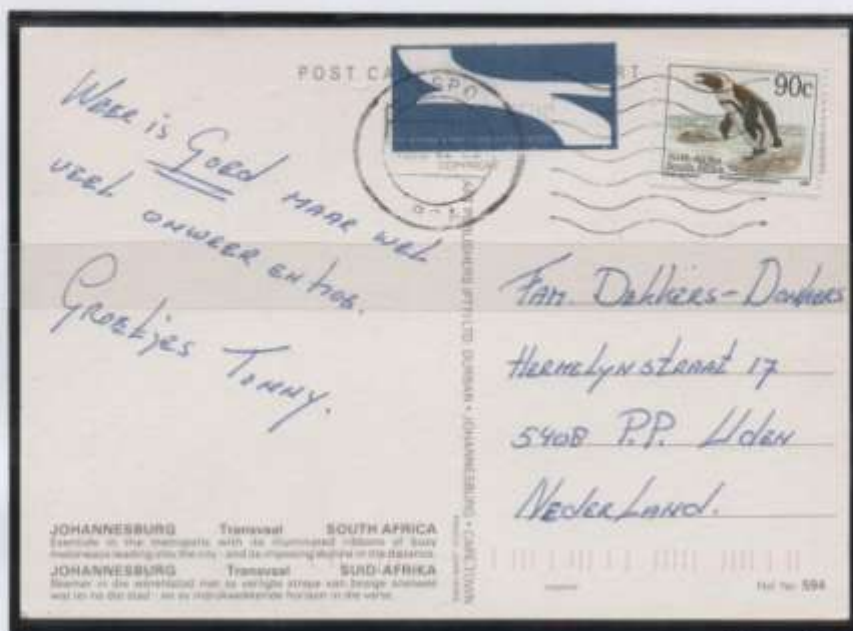

Zwartvoetpinguïn – Spheniscus demersus

De Zwartvoetpinguïn is de enige pinguïn die broedt in Afrika. Hij leeft langs de kustwateren ten westen van Zuid-Afrika en Namibië. Er zijn wel prehistorische soorten die ook in Afrika voorkwamen. De zwartvoetpinguïn heeft een zwarte rug en flanken een witte buik en keel. Over de buik, van de flanken tot het begin van de keel, loopt een zwarte, hoefijzervormige streep. De vleugels zijn aan de bovenzijde zwart, maar aan de onderzijde gevlekt. Opvallend aan deze soort is een naakte, roze vlek boven de ogen richting de boven snavel loopt. Vanaf deze naakte plek loopt een grote witte streep als een wenkbrauw over de ogen, via de zijkant van de kop richting de witte keel. De zwartvoetpinguïn wordt ongeveer 63 cm lang. Het zijn uitstekende zwemmers, die onderwater snelheden van wel 20 km per uur kan halen. Ze foerageren voornamelijk over dag op zee, vaak in groepjes. Alhoewel de soort zich het gehele jaar door kan voortplanten, vindt dit meestal plaats in de zuidelijke zomer. Het nest wordt gegraven in zandige grond onder een struik of kei. Ook maakt hij gebruik van bestaande holen of holtes tussen de rotsen. In het nest legt het vrouwtje vaak twee eieren, die afwisselend door het vrouwtje en het mannetje worden uit gebroed. Na 38 dagen komen de eieren uit.

Zwartvoetpinguïn – Spheniscus demersus

Diernaam latein

Diernaam latein

Diernaam engels

Humboldtpinguïn - *Spheniscus humboldti*

De humboldtpinguïn is een koloniebroeder van de kust van Peru en Chili. De soort dankt haar naam aan de Duitse wetenschapper en ontdekkingsreiziger Alexander Humboldt. De vogel is in hoofdzaak grijszwart met een zilverwitte buikzijde, een zwarte band over de borst en een witte wenkbrauwstreep. Rond de snavelbasis heet het dier een roze partij. De lichaamshoogte bedraagt 56 tot 66 cm en het gewicht 4 tot 6 kg. De poten zijn zwart. Humboldtpinguïns leggen meestal twee eieren die door beide ouders worden uitgebroed in nesten onder de grond of in holen. De broedtijd bedraagt ongeveer 32 dagen. In verband met het winnen van vogelmest en aantasting van de habitat, heeft het aantal humboldtpinguïns sterk teruggebracht. In 2013 werd hun aantal op circa 50.000 geschat.

Magelhaenpinguïn – *Spheniscus magellanicus*

De magelhaenpinguïn is een zeevogel uit de familie (Spheniscidae). De soort is vernoemd naar Ferdinand Magellaan. Deze vogel leeft van kleine visjes en schaaldieren en hun grootste vijand is de zeeleeuw. Magelhaenpinguïns paren in het zuiden van Argentinië en Chili en trekken tussen maart en september langs de kust van Rio Grande do Sul naar Sao Paulo.

